

PRZYRĘCZYĆ (2) *vb pf*

inf przyręczyć (2). ◇ [praet 2 pl m pers jesteście przyręczyli. ◇ 3 pl m pers przyręczyli.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Dać porękę, gwarancję, zaręczyć, zapewnić (2) :

przyręczyć komu za kogo, [za co] (1): (nagł) Broniewfcy z Obrázowá. (-) [...] Moge tobie bępiecznie ia przyręczyć zá nie/ Nie obráżą nikogo nigdy nieprzyſtoynie *PaprPan* P3; [ZapWpolActCon 9/217v; A ci rękojmie za co przyręczyli, nie iſcili sie o syna Krzysztofa, że mu ociec własny gospodarstwo miał dać wszystko *KsięgiSqdŁqck 1567 nr 205*].

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): á wżákże tháki [osiadły człowiek] może przyręczyć iż práwu doſtoi. *UstPraw* E3.

Synonimy: upewnić, zapewnić.

Formacje współrdzenne cf RĘCZYĆ.